

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA
PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 18869/22
Vladimir ŠTITIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 14. lipnja 2022. u odboru u sastavu:

Péter Paczolay, *predsjednik*,

Raffaele Sabato,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 18869/22) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Vladimir Štitić, koji je rođen 1967. godine i živi u Karlovcu („podnositelj zahtjeva”) i kojeg je zastupao g. D. Plavec, odvjetnik iz Zagreba, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 5. travnja 2022.;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na navodnu nedjelotvornost nove istrage provedene u pogledu navoda podnositelja zahtjeva o zlostavljanju od strane policije nakon presude Suda u predmetu *Štitić protiv Hrvatske* ([Odbor], br. 16883/15, 6. rujna 2018.).

2. U presudi u predmetu *Štitić* Sud je utvrdio da istraga o podnositeljevoj tvrdnji o kojoj se može raspravljati o zlostavljanju od strane policije tijekom njegova uhićenja 2. studenoga 2012. nije bila učinkovita, suprotno pretpostavkama proceduralnog aspekta članka 3. Konvencije (ibid., stavci 66. – 74.).

3. U svrhu izvršenja presude nadležno državno odvjetništvo provelo je novu istragu koja je rezultirala prikupljanjem daljnjih dokaza i utvrđivanjem novih činjenica o tom događaju. Dana 31. prosinca 2019. državno odvjetništvo odbacilo je podnositeljevu kaznenu prijavu protiv dotičnih

policijskih službenika. Podnositelj zahtjeva zatim je preuzeo kazneni progon, a 14. rujna 2021. istražni sudac odbio je njegov prijedlog za provođenje istrage. Dana 21. listopada 2021. izvanraspravno vijeće Županijskog suda u Z. potvrdilo je tu odluku.

4. Podnositelj zahtjeva prigovorio je na temelju članaka 6. i 13. Konvencije da nova istraga provedena u pogledu njegovih navoda o zlostavljanju nije bila učinkovita.

OCJENA SUDA

5. Sud na početku smatra da prigovore podnositelja zahtjeva treba ispitati na temelju proceduralnog aspekta članka 3. Konvencije (vidi *Radomilja i drugi protiv Hrvatske* [VV], br. 37685/10 i 22768/12, stavak 126., 20. ožujka 2018.).

6. Sud primjećuje da je postupak nadzora nad izvršenjem prvotne presude još uvijek u tijeku pred Odborom ministara. Međutim, to ne sprječava Sud da razmotri novi zahtjev u onoj mjeri u kojoj on uključuje nove aspekte o kojima nije odlučeno u prvotnoj presudi (usporedi *V.D. protiv Hrvatske (br. 2)*, br. 19421/15, stavci 46. – 54., 15. studenoga 2018.).

7. Sud nadalje primjećuje da podnositelj zahtjeva nije podnio svoj prigovor koji se odnosi na neučinkovitost nove istrage Ustavnom sudu, iako je u predmetu *Kušić i drugi protiv Hrvatske* ((odl.), br. 71667/17, 10. prosinca 2019.) Sud utvrdio da je 2019. godine ustavna tužba postala djelotvorno domaće pravno sredstvo za prigovore u pogledu neučinkovitih istraga na temelju članaka 2. i 3. Konvencije (ibid., stavak 99.).

8. Podnositelj je objasnio da nije upotrijebio to domaće pravno sredstvo jer bi, prema informacijama koje je pružio Ustavni sud, ono bilo proglašeno nedopuštenim. S tim u vezi, Sud primjećuje da su u dokumentu objavljenom na internetskim stranicama Ustavnog suda, u dijelu posvećenom uputama za podnošenje ustavne tužbe, još uvijek odluke kao što su odluka o odbačaju kaznene prijave i odluka o odbijanju prijedloga žrtve za provođenje istrage navedene kao odluke koje ne podliježu ocjeni ustavnosti, a da nisu navedene nikakve iznimke u slučajevima kada se takve odluke odnose na navode o sumnjivim smrtima, zlostavljanju ili drugim slučajevima napada na tjelesni ili psihološki integritet osobe koji aktiviraju postupovnu obvezu države na temelju mjerodavnih članaka Konvencije.

9. Iako u takvim ustavnim tužbama podnositelji osporavaju učinkovitost istrage, a ne pojedinačne odluke donesene tijekom istrage, Sud nema razloga sumnjati da bi Ustavni sud ispitaio sadržaj podnositeljeve tužbe da ju je podnio protiv odluka donesenih u njegovu predmetu (vidi stavak 3. ove odluke). Istovremeno, Sud smatra razumljivim da su informacije sadržane u predmetnom dokumentu dovele do zabune kod podnositelja zahtjeva i da su potencijalno mogle dovesti do zabune u drugim sličnim predmetima.

ODLUKA ŠTITIĆ protiv HRVATSKE

10. U tim okolnostima, Sud smatra da bi najprikladnije rješenje bilo da podnositelj zahtjeva podnese ustavnu tužbu u vezi s navodnom neučinkovitošću nove istrage na temelju članka 3. Konvencije, pri čemu se podrazumijeva da mu se razdoblje tijekom kojeg je postupak trajao pred Sudom ne bi trebalo staviti na teret (vidi, *mutatis mutandis*, gore navedeni predmet *Kušić i drugi*, stavak 106.).

11. Sud naglašava da, nakon završetka postupka pred Ustavnim sudom, ili ako se taj postupak bude nerazumno odugovlačio, podnositelj i dalje ima mogućnost iznijeti svoje prigovore Sudu ako se i dalje smatra žrtvom navodne povrede Konvencije.

12. S obzirom na gore navedeno, Sud odbacuje zahtjev na temelju članka 35. stavaka 1. i 4. Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 7. srpnja 2022.

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnice

Péter Paczolay
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524